

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 58.

Elleve Session.

42de Møde.

Lørdagen den 25de Februar.

(Forsfat.)

Ordføreren (fortsat): Hertil kunde siges, at man kunde inddele Vælgerne i Afdelinger, f. Ex. 400 Valgberettigede i hver Afdeling. Dette staaer der Intet om i Lovudkastet, og desuden maa jeg bemærke, at der da maatte være en Bestyrelse for hver Afdeling, og dette vilde være et meget besværligt Apparat. Hvis man fremdeles tænkte sig, at der i en Afdeling mødte et stort Antal Vælgere, medens der i en anden kun mødte nogle Enkelte, da skulde disse Sidste være nødte til at vente, til man i de andre Afdelinger var færdig med Optællingen; thi da først viser det sig, om der er Anledning til Omvalg. Der er fremdeles heller ikke nogen Bestemmelse om, hvorvidt man kunde formene Nogen at afgive sin Stemme, efterat Valghandlingen er begyndt. Men det, som gjør den hele Bestemmelse endnu utilraadeligere, er Valglovens § 70. Efter den er det nemlig bestemt, at Valget afgjøres ved Overtallet eller absolut Majoritet. Det kan gaae an ved Landstingsvalgene af de Grunde, jeg oftere har anført; fremdeles kan det gaae an f. Ex. ved Valg i Landstinget, hvor det i Reglen maa antages, at de samme Vælgere ere tilstede ved Omvalget. Men hvis man derimod vil anvende dette System med Hensyn til Borgerrepræsentantvalgene, troer jeg, at det let vil sees, at det vilde være uheldigt. Hvis Stemmerne ere meget samlede,

vilde det kunne tænkes, naar der f. Ex. skal vælges 7 Borgerrepræsentanter, at henved det dobbelte Antal kunde faae Overtallet eller den absolute Majoritet. Hvis der møder 120 Vælgere, er den absolute Majoritet 61; der skal stemmes paa 7; det bliver altsaa 840 Stemmer, og saaledes kunne 13 faae imellem 61 og 100 Stemmer. Det bliver altsaa dog tilfids det indbyrdes Fleertal eller den relative Majoritet, som afgjør Sagen. Dette er nu ikke videre nogen Ulempe, men forsaavidt er Bestemmelsen altsaa overlødig og utilstrækkelig. Tre Stemmerne derimod meget spredte, viser det fuldkomne Upraktiske i Paragraphen sig i sit fuldeste Lys. Udsaldet kunde blive dette, at man ved Valg af 7 Repræsentanter er nødt til at afholde 9 paa hinanden følgende Valghandlinger; det kan see, at der til hver af disse 9 Valghandlinger møder et heelt nyt Sæt af Vælgere, og at man tilfids kan faae valgt 7 Borgerrepræsentanter, blandt hvilke der ikke findes en Eneste, som nogen eneste Vælger af dem, der have sat Hans Valg igjennem, egentlig ønsker at faae valgt eller maaskee engang kender. Dette forekommer mig at være et temmeligt nedslaaende Udbytte af saa langvarige Valggjenordigheder. Der kan ogsaa tænkes et andet Udsald, som heller ikke er videre tiltalende, nemlig at de ubemidlede Borgere, der skulle leve af deres Tid, lade sig affrætte af saadanne Besværligheder og foretrække at overlade Afgjørelsen af Valget til Valgbestyrelsen, som jo skal blive tilstede, eller til en lille Clique, som er feig nok til at holde ud til det Yderste, fordi den ikke har Noget at forsvinne derved. Det er muligt, at der kunde være en